

Skövdebor i Israel fann Jordan "smal som Ösan"

Hem från några veckors höstbesök i Israel och esperantister där har Tore och Elsa Gustavsson i Skövde esperantoklubb kommit, och de hade mycket att berätta därifrån vid klubbens onsdagsmöte på Studiegården. Samtidigt hade man där också som gäst den polske konstnären Wojciech Dlugosz, som var på genomresa efter en uppmärksam utställning i Lidköping.

Den polske målaren, som på onsdagen också hann bese Skövde konsthall och uttryckte en önskan att nästa år få ställa ut där, visade sig också vara en sydlandskt temperamentsfull ledare och musikackompanjator av klubbens allsång på esperanto. Det blev alltså en något ovanlig kväll.

● Israel smalare än sträckan Skövde—Tibro!

En otrolig upplevelse hade det varit att nu få besöka Israel, konstaterade Tore Gustavsson i sitt resekåseri, som illustrerades av en mängd intressanta ljusbilder. Även i vanliga fall är det ju med särskilda känslor man sätter sin fot på det Heliga landets mark, men i dessa dagar efter Israels nysst utkämpade krig, står ju landet mer än någonsin i fokus för världens intresse.

Större delen av tiden i Israel bodde Tore och Elsa Gustavsson i Natanya, en modern stad vid medelhavskusten just där Israel före 6-dagarskriget var som smalast, bara 16 km, alltså en kortare sträcka än från Skövde till Tibro! — Vi gick alltid i fruktan för ett jordanskt angrepp ned mot oss för att dela landet i två hälfter, berättade esperantister i Na-

tanya, som tog hand om de båda skövdeborna och visade dem runt. Men efter 6-dagarskriget är jordanierna hela 9 mil borta...

● Skottlossning vid Jordan

Under utflykterna hade man också möjlighet att besöka f. d. jordanskt område. Dit hörde Golgata i Jerusalem. Den stämning man grips av att beträda Jesu lidandets väg förts alljämt av hoparna av arabiska försäljare, som störtar sig över turisterna och försöker sälja allt mellan himmel och jord. Vandringen på Golgata blir inte så stämmingsfull med 15 araber klängande i kläderna och tjatrande. Israeliska militärpolis, som nu posterats ut, försöker få någon ordning på eländet men hinser inte vara överallt.

Vid floden Jordan besökte de båda skövdeborna också den plats där Johannes döparen enligt traditionen döpte Jesus. Dagen före besöket hade där varit skottlossning mellan de israeliska och jordanska styrkor, som står på var sin sida av floden.

● Bra bostäder i Jordanien!

Jordan, den berömda, mångbesjungna floden, var väl i viss mån en besvikelse. Den visade sig nämligen vara föga bredare än Ösan, konstaterade de båda skövdeborna! Och det är ändock Israels största flod. Man förstår att vattenproblemet blir besvärligt i ett sådant land.

Överraskad blev man av att i de forna jordanska områdena fanns en bostadsstandard, som var relativt hög. Men arbetsviljan hos de många araber, som nu finns inom israeliskt område, verkade

inte hög. Man ser dem oftast sitta och spela tärning medan deras hustrur en bit därifrån sliter bakom plögen — så som det alltid varit i Orienten.

● Bibeln vägledde israeliska armén

Under utflykterna in på tidigare jordanskt område besökte man bland annat stadens Napius norr om Jerusalem. Där kunde de israeliska esperantisterna berätta om en märklig händelse under kriget, som vi inte sett i något nyhetstelegram.

Före 6-dagarskriget hade Jordanien här upprättat en stark försvarslinje, som de israeliska trupperna hade föga hopp om att kunna bryta igenom. Men till det israeliska högkvarteret kom en dag en israelisk skriftlärare och omtalade att han i bibeln läst att man just här skulle kunna ta sig fram på en numera okänd väg. Det är typiskt för Israel att mannen inte avfärdades som en svärmande fanatiker, utan arkeologer fick i uppdrag att göra en undersökning. Och se, de fann en väg, där t. o. m. stridsvagnar skulle kunna ta sig fram om det översta jordlagret skyfflades bort. Med caterpillars satte man igång med detta, den gamla bibliska vägen frilades och plötsligt befann sig 10.000 man israeliska trupper i ryggen på den starka jordanska ställningen. Jordanierna blev så häpnade att de först trodde att det var syrisk vännar, som kom till undsättning, men när sanningen gick upp för dem, fann de för bäst att kapitulera.

Att bibeln talade sant är bara detta ett exempel på. Ett annat är hur arkeologerna nu med bibeln i hand gräver fram det gamla Jerikos stadsmurar.

● Besök i kibbutz

I Israel möts som ingen annanstans gammal tro och nya idéer. Här finns å ena sidan det stränga följanget av sabbatens bud, som gör att alla allmänna trafikmedel stannar kl 16 på fredagar och sedan står stilla över hela lördagen. Många, som inte hade egna bilar, klagade över att de under helgen inte kom någonstans och t. ex. inte kunde göra ett efterlängtat besök i Jerusalem. Inte ens tågen går.

Å andra sidan har man t. ex. den moderna företeelse som heter kibbutz. De båda skövdeesperantisterna besökte en sådan med 1000 medlemmar, av vilka 200 var avdelade till skyttegravarna för att vakta kibbutzen mot handgranatskastande arabiska självmordsgrupper. Var och en av kibbutzens invånare fick sig tilldelat efter sitt behov, allt i natura, eftersom pengar inte förekommer i kibbutzerna. Allt verkade fungera fint, och kibbutzerna har t. o. m. råd att pryda sina samlingsalar och bibliotek med vackra konstverk.

Texto.